

Forfatter: Gustav Ludvig Wad, 1854-1929

Titel: Udrag fra BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Krognos, Oluf Mouritsen (1564-12-20)

Citation: Gustav Ludvig Wad, 1854-1929: "Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 413. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-idm140619154373424.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynn alder kiereste morssøster, iegh wiill nu icke mett lanng tackssiellse bemøie etther wdj denne min korthe schriiffuelsse, menn paadett korteste besluth wiill iegh mins tiid finndis etther saa tro wiilligenn atth tiienne, som y kunde were min egen moder, mett alld hørssum wnder danigh wiillighedtt, saa sannt migh gud hielpe etc. Min alder kiereste morssøster, iegh haffuer nu fanngith iij etthers breffue, siidenn y schreff migh tiill mett min kaarll Peder, och tacker etther paa dett allder hulldeste for etthers gode menning, iegh wdj denum alle formercker, mett denn wmaage, y haffue mett bud tiill Brennthwed och om denn kaarll fraa Chriistoffer Monssenn.¹ Iegh kann innted schriiffue att fortiennett, menn troer wiist, att wiilligenn schall were hulldeligenn for Herluff och etther wspaarth mett alld tiill børlig wiillighedtt och synnderliig wdj allth mett denn store wmaage, y alltiid haffue mett mine breue att forskiicke tiill denn bronuigiske kremer. Dett mett allth mere wiillde bliue for lanngth att schriiffue, menn schall tiillfinndellssenn bliue wfforglempt etc.² Iegh haffuer nu afferdett mit bud mett etthers breff tiill fru Kirstenn Gabriels³ och selluff schreffuett hinde [ti]ll. Y ere begierenndis, min alder k. m., att wiille wiide om min suagedtt, daa er ieg nu rett well tiill paas, des gud loff haffue. Dij fatige folck, y bemelder, s. 414schulle bliue wfforglempt. Dett begynnder att dø flux her wdj disse kiøbsteder Aars och Raanders¹, denn almectigeste gud naadeliigenn auuende sin faadellig heffnn och werede, som woss paa hennger wdj saa mange maade for synndenn schyll. Iegh ackter mig nu aff wdj daag tiill min herre, och hobis strax att fange lou att draage ouer tiill Schonne², menn der som dett forhaallett siig nogit, att iegh bleff wdj Nyboriig, schulle i strax faa mynn schriiffuelsse. Ieg wiill nu nest guds hielp giørett till ennde mett Holger³, for ieg draager ouer, om hannd nogennlundde wiill. Y schulle wiist spørre, att skyldenn icke schall finndis hoss mig. Siden wiill ieg strax besøge etther, iegh haffuer, saasanth mig gud hielp, lenngst epher etther aff hiarted etc. M. a. k. m., iegh beder etther, att der som der komer nogenn bud fraa Schone, att i haade wiilld haffth denn wmaage och wiist denum tiill Nybore tiill mig, att dij icke draage att Kallenngbore. Ieg wiill nest guds hielp icke tõe der lennge mett min wiille, menn dett første iegh hauer bestilet mine erernde, wiill ieg begiere forlou, tij ieg icke giernne wiillde were der lennge for aarsaage, som ieg wiill siige etther. Ieg kann icke skriiffue etther nogenne synnderlige tiidennde her fraa lanndit, anddith ennd dij begieret och giernne fred, om gud wiillde wnnde wosseth etc. Y ere begierenndis att wiide, om min herre talde mett mig om nogith, daa maa y, kiere morssoster, wiide, att ieg kom hanns naade inted tiill ors, menn dersom hanns naade taaler om nogith, daa haffuer ieg allth betennckth, huaad ieg wiill suaare⁴. s. 415 Ieg wiill nu icke lennger opholde etther mett denne min schriiffuelsse ellder wiider forbye mig mod etther, menu ieg er och will were etther som enn sønn och som gud alldrj anddennledis wiill finndis for Herluff och etther ellder att giue aarsaage tiill nogett anddith, dett kiende denn almectigeste gud, denn ieg wiill paadett troligeste haue etther mett langwaarenndis løgsalighed, sundhed, glede och well faarth høgeligenn mett alle hanns hellige enngelle beffalendis, hannd wnnde mig all tiid att spørre och finde etther helbred, sund och glad. Schall ingenn mands personn elder nogenn menische were kierer end mig nest Herluff, der forlader etther wiist tiill, och mett enn gudfrøcktig bønn for etther nu synnderlig wdj denne faarllige tiid, hiulckett(!) mig well er fornøden att bede for etther, att ieg icke sullde(!) saune ether, den iegh mest och faast forlaader mig tiill for ale. Gud opholde etther mig tiill største bestand och maanng tiill trøst etc. Iegh ynnsker alle etthers iomffruer manng godennether och iomfru Beriite¹ synnderlig wfforglempt, och beder ett[her], att i wiille tacke hinnd for hinndis schriiffuelsse. Waar mig nu icke tiidenn saa korth, att ieg schulde saa snart au gaarde, schulde hinndis schriiffuelsse icke were tiill forgeues, menn hun skal doch mett dett første fange min skriifwellse. Nu denn almectigeste gud wnnde woss, m. a. k. h. m., att finndis helbred och glad. Datum Klaushollm denn 20 daag desember aar 1564.